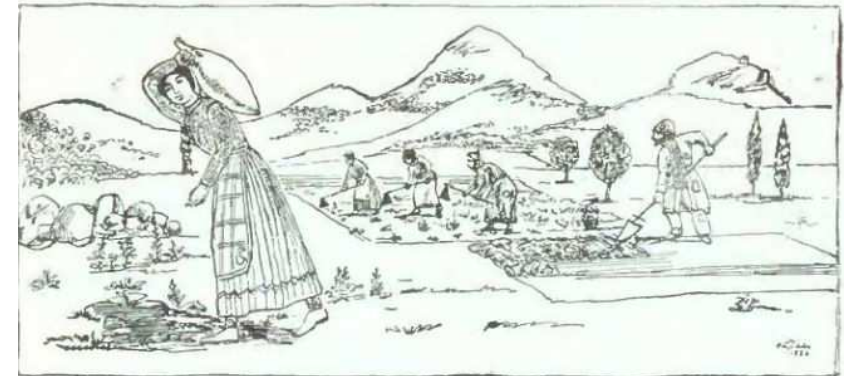

קיקוס המסכן

ארמניה

חי פעם פועל עם אישה והיו להם שלוש בנות. וקרה שאבא, כשחזר מעבודה, היה צמא וביקש לשתות. הוא שלח את

בתו הבכורה להביא מים ממעיין. הבת לקחה קנקן והלכה למעיין. וליד המעיין עמד עץ גבוה. הבת ניגשה

למעיין, הסתכלה על העץ והתחילה לדבר לעצמה:

"הנה אתחתן ואוליד בן, שאקרא לו קיקוס. קיקוס יטפס על העץ הזה, ימעד ויפול ממנו, ראשו יכה באבן והוא ייהרג. וי, קיקוס-ג'אן, וי!"
היא התיישבה תחת העץ והתחילה לילל:

אתחתן ואוליד בן
עם עיניים שחורות
ושמו יהיה קיקוס.
הוא יטפס על העץ
וייפול מהעץ.
וי, קיקוס-ג'אן!
וי, קיקוס-ג'אן!

ובבית כולם מחכים. האמא התחילה
לדאוג ושלחה למעיין את הבת
האמצעית.

"לכי ותראי למה האחות שלך לא חוזרת
עם המים."

כשהבת הבכורה ראתה את אחותה
התחילה לבכות עוד יותר חזק:
"בואי, בואי, דודה מסכנה, ראי מה קרה
עם קיקוס שלך!"
"איזה קיקוס?"
"אינך מבינה?"

*אתחתן ואוליד בן
עם עיניים שחורות
ושמו יהיה קיקוס.
הוא יטפס על העץ*

*וייפול מהעץ.
וי, קיקוס-ג'אן!
וי, קיקוס-ג'אן!"*

"וי, קיקוס-ג'אן!" החזיקה אחריה הבת
האמצעית. היא התיישבה ליד אחותה
הגדולה וגם היא התחילה ביללה לבכה
את קיקוס העתידי.
ובבית האמא דואגת. היא קראה לבת
הצעירה:
"לכי ותראי מה קורה לאחיות שלך. למה
לא חוזרות הביתה כל כך הרבה זמן?"
הלכה הבת הצעירה ורואה: האחיות
יושבות תחת העץ ובוכות בכי מר.
הדמעות נשפכות עד האדמה.
"למה אתן בוכות?" שאלה.

"אינך מבינה?" עונה הבת הבכורה:

אתחתן ואוליד בן
עם עיניים שחורות
ושמו יהיה קיקוס.
הוא יטפס על העץ
וייפול מהעץ.
וי, קיקוס-ג'אן!
וי, קיקוס-ג'אן!

"וי! מה יהיה לדודה שלך, קיקוס המסכן!"
התחילה לבכות הבת הצעירה
שהתיישבה ליד האחיות.
ובבית האמא מחכה. ובסוף החליטה
בעצמה לרוץ למעיין.
שלושת הבנות קראו לה בבכי גדול:

"בואי, בואי סבתא מסכנה. ראי מה
שקרה לנכד שלך!"
"איזה נכד?" הופתעה האמא "מאין לי
נכד?"
"אינך יודעת, אמא?" בוכה הבת
הבכורה:

אתחתן ואוליד בן
עם עיניים שחורות
ושמו יהיה קיקוס.
הוא יטפס על העץ
וייפול מהעץ.
וי, קיקוס-ג'אן!
וי, קיקוס-ג'אן!

"וי! כמה שסובלת סבתא שלך,

הוא יטפס על העץ
וייפול מהעץ.
וי, קיקוס-ג'אן!
וי, קיקוס-ג'אן!

"וי, קיקוס-ג'אן! וי!" המשיכו שוב בבכי
האמא והבנות.
הזקן חשב רגע:
"איך, טיפשות שכמותכן!" קרא "למה
לשווא לילל. בדמעות לא תחזירו את
קיקוס. מוטב שתחזרו הביתה, נאסוף
את הכפר, נקים לקיקוס אנדרטה ובזה
הכל יסתיים."
שחטו שור, אפו לחם ועוגות, אספו
אנשים, אמרו תפילות, בנו אנדרטה
לקיקוס – ונרגעו.

קיקוס-ג'אן! התחילה לבכות הזקנה
ודפקה לעצמה בידיה תוך יללות.
ובבית האבא מחכה. גם האישה, גם
הבנות נעלמו, והוא מחליט:
"אלך, אראה מה קרה להן" וגם הוא
הולך אל המעיין.
כשרק הופיע שם ארבעתן קראו:
"מהר, מהר, סבא מסכן! ראה מה קרה
לקיקוס שלך!
"איזה קיקוס? איזה סבא?" השתומם
הזקן "אינני מבין דבר!"
"האם אינך יודע, אבא?" קראה הבכורה:

אתחתן ואוליד בן
עם עיניים שחורות
ושמו יהיה קיקוס.